

[Arbejdsministeren]

me, at de, der går på dimittendsatsen, fordi de har afsluttet en uddannelse, har en fordel, som de, der har haft det, jeg vil kalde almindeligt lønarbejde, ikke har, idet de unge, der har afsluttet en uddannelse, kan få ret til dagpenge efter 1 måneds medlemskab af en A-kasse, mens de, der har haft lønarbejde, skal have været medlem af en A-kasse i 1 år. Det synes jeg også man må se på, når man skal vurdere, hvad de unge får, som har gennemgået en uddannelse.

Fru Lilli Gyldenkilde var ikke nogen stor tilhænger af dette lovforslag. Jeg mener, fru Lilli Gyldenkilde – jeg ved ikke, om det var alvor, nej, det tror jeg ikke det var – brugte ordet bedrageri og sagde, at de, der kom ind under forslaget, aldrig nogen sinde ville kunne nå op på maksimumssatsen på de 90 pct., for så kom der problemer med jobtilbud og den slags ting. Det er ikke rigtigt, for det, dette forslag drejer sig om, er medlemsanciennitet af en A-kasse; det har ikke noget at gøre med, at man så ind imellem skal have et jobtilbud, men det har noget at gøre med, i hvor mange år man har været medlem af en A-kasse. Der er altså tale om en misforståelse på dette område fra fru Lilli Gyldenkildes side.

Fru Lilli Gyldenkilde siger, at lovforslaget er ungdomsfjendsk. Jeg vil bare henvise til det, jeg har sagt tidligere om forholdet til, hvad man kan få i støtte efter SU, og hvad man kan få i støtte i henhold til bistandsloven.

Fru Lilli Gyldenkilde var også inde på spørgsmålet om, hvorvidt A-kasserne nu kan følge med, eller om der kommer så mange forandringer, at det bliver administrativt vanskeligere for A-kasserne at klare dette. Dertil må vi sige: ja, der bliver nogle flere sats, men det, der er det grundlæggende og det væsentlige, er jo, at man fortsat opererer med modeller, der svarer til dem, der består i dag. Vi ved, at en lang række A-kasser går over til at bruge EDB, og det vil være ret nemt at kode de forskellige aldersgrænser ind, således at man kan få ordningen til at fungere administrativt. Men jeg skal gøre opmærksom på, at arbejdsdirektoratet har sagt, at man gerne skal have et par måneder til at køre ordningen ind i praksis.

Hr. Mogens Voigt var inde på, at der med dette forslag var tale om, han kaldte det både skat på produktion og skattestigning, for-

di man forhøjede medlems- og arbejdsgiverbidragene med 1,4 mia kr. eller 700 mill. kr. til hver. Det betragter jeg ikke som en skattestigning. Jeg betragter det som en styrkelse af forsikringselementet. Jeg kan ikke være enig i betragtningen om, at personer, der ikke har arbejde, og som ønsker arbejde, ikke skulle have mulighed for at melde sig ind i en arbejdsløshedskasse og gennem deres bidrag have mulighed for at få en ydelse, såfremt de ikke kan få arbejde.

Jeg er selvfølgelig enig i grundmålsætningen om, at det bedste ville være for det danske samfund, om vi igen kunne få fuld beskæftigelse, det er klart, men det har vi ikke i dag, og vi må også erkende, at uanset hvilken form for økonomisk politik vi vælger at føre, kommer vi til at leve i en årrække med en høj arbejdsløshed. Derfor er det også nødvendigt at have et dagpengesystem. Man havde også et dagpengesystem, dengang man havde fuld beskæftigelse, som en form for sikkerhedsventil, selv om man ikke brugte det så meget. Jeg synes ikke, der her er tale om skattestigninger. Jeg synes, det er væsentligt, at man styrker forsikringselementet, som jeg har fremhævet flere gange før.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde, at det radikale venstre ikke kunne støtte en graduering efter ancienniteten, men at man til gengæld havde sympati for, at man vil hæve bidragene og styrke statsfinanserne. Det sidste er jeg selvfølgelig glad for. Jeg synes, hr. Niels Helveg Petersen måske under det kommende udvalgsarbejde skulle prøve at få nogle af de tal over til arbejdsmarkedsudvalget, som jeg her har beskrevet, der viser sammenhængen mellem, hvad man kan få i henhold til SU, hvad man kan få i bistandshjælp, og hvad man kan få efter de foreslåede regler. Jeg synes egentlig ikke, der er den sociale skævhed i det, som hr. Niels Helveg Petersen er bange for. Jeg synes faktisk, at de økonomiske tal, vi når op på, kan være meget rimelige, når det drejer sig om yngre mennesker og folk, der lige kommer ind i A-kassesystemet.

Fru Anne Grete Holmsgård konstaterede heldigvis, at regeringen ikke hader de arbejdsløse, og det vil jeg tilslutte mig, det gør vi absolut ikke. Vi hader ikke de arbejdsløse. Vi vil gerne være med til at bekæmpe arbejdsløsheden, men jeg mener ikke, man kan sige, at dette forslag er udtryk for klassein-